

har han været med til at stemme for den Lov af 1873, hvorefter Staten gav Tilskud til disse Baneanlæg, medens han ganske sikkert aldrig har været med til at give Tilskud til de andre Aktieforetagender. Jeg tror, at det ved denne Lov er godtgjort, at dette Anlæg, om hvilket vi her forhandle, dog vedrører andre og mere almindelige Interesser end de forskjellige private Foretagender, som det ærede Medlem nævnte. Smidbertid kan jeg for mit Vedkommende heller ikke stemme for det foreliggende Lovforslag, efter hvad det nu indeholder, men mine Grunde dertil ere, at jeg ikke kan erkende, at disse Baner efter deres Bestaffening rettelig bør være Statsbaner. Jeg tror, at det er baade i de paagjældende Egenes Interesse og i selve Banernes Interesse, at de vedblive at indtage den Særstilling, de nu have. Det er min Overbevisning, at disse Jernbaner langt bedre ville fyldestgjøre Egenes lokale Interesser, naar de styres af en særlig lokal Bestyrelse, end naar de blive henlage under den almindelige Statsbanebestyrrelse, og det er min Overbevisning, at, dersom disse Baner skulle drives op til et bedre finansielt Resultat, da ville dette kun kunne ske derved, at der vises en særlig Omhu for Driften og tages et særligt Hensyn til de lokale Forhold, medens Bestyrelsen af det hele store Statsbanenet ikke let kan tage saadanne Hensyn. Jeg tror derfor, at det vil være i den paagjældende Egens velforstaede Interesse, at disse Baner fremdeles blive drevne som et selvstændigt lille Banenet. Men paa den anden Side tror jeg, at det er i hele Samsfundets Interesse, at de blive hjulplne udover de finansielle Vanskeligheder, hvori de befinde sig, jeg kan navnlig ikke finde det heldigt, om Resultatet skulde blive, at en privat Prioritets-haver, en kjøbenhavnst Bank skulde blive Eier af Banerne og drive dem efter Hensyn, som ganske sikkert ikke ville være til Gavn for den paagjældende Egn. Mit Standpunkt overfor dette Lovforslag er derfor dette, at jeg vel ikke kan gaa med til at stemme for, at Staten skal erhverve Banerne ved Kjøb, men at jeg gjerne vil være med til at tage under Overveielse, om ikke Staten paa anden Maade kan hjælpe dem ud over de Vanskeligheder, som de nu have at kæmpe med, saaledes at der derved kunde sikres Banerne en bedre Eksistens og gjøres dem muligt ved en hensigtsmæssig og forstandig Drift at give et virkelig godt Udbytte for Fremtiden. Dette vilde formentlig kunne ske derved, at Staten indløste de Laan, som de nu have maattet optage hos Private; men saavidt jeg har kunnet gjøre mig bekendt med disse Baners hele Stilling efter de foreliggende Driftsregulstaber, der, som det forekommer mig, ere temmelig vanskelige at forstaa, vil dette ikke kunne ske med Udfigt til, at saadanne Laan ville kunne blive fuldt forrentede i de nærmeste Aar. Jeg skulde derfor for mit Vedkommende være villig til at give et saadant Laan paa lignende Billaar, som man i sin

Lid skaffatte med Hensyn til Rentegarantien for det sjællandske Jernbaneselskab, saaledes at, hvis Banerne ikke i et enkelt Aar kunde forrente de giivne Laan, blev det Resterende henstaaende, til Banerne bleve drevne saaledes op, at de gave et Overskud ud over, hvad der gik med til den fulde Forrentning af Laanene. En saadan Bestemmelse kan efter min Mening neppe træffes uden ved en særlig Lov, og derfor vil jeg stemme for dette Lovforslags Overgang til 2den Behandling, for at det om mulig i et Udvalg kan blive nærmere undersøgt, om man ad denne Vej eller mulig ad en anden Vej kan sikre deres selvstændige Eksistens under heldigere Billaar, end de for Tiden have, og jeg kan ikke skjønne, at det skulde være ubetimeligt at foretage en saadan Overveielse, fordi vi i Dieblirket have den langt mere omfattende Overveielse for om Statens Stilling til det sjællandske Jernbaneselskab; saaledes som jeg opfatter Forholdet, vil det, der kan blive Tale om at gjøre ligeoverfor disse Baner, nemlig blive noget ganske Andet og kræve mindre finansielle Offre fra Statens Side, Offre, som ikke ere større, end at Staten formentlig vil kunne bringe dem samtidigt med, at den foretager den store Transaktion, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) lagde saa stor Vægt paa. Jeg skal derfor anbefale, at dette Lovforslag gaar videre til 2den Behandling og eventuelt henvises til et Udvalg, ikke fordi jeg kan stemme for Indholdet af det Forslag, som nu foreligger, men i den Forventning, at der vil kunne komme et for alle Parter heldigt Resultat ud af en saadan Overveielse angaaende det foreliggende Lovforslag.

N. W. Jensen: Jeg har troet, at det foreliggende Lovforslag er fremfat fra de ærede Forslagsstilleres Side med Overbevisningen om, at det i Dieblirket var muligt at faae et saadant Lovforslag ført gennem Thinget; thi er en saadan Mulighed ikke tilstede, vilde jeg anse det for uheldigt, at Lovforslaget overhovedet er kommet frem, og navnlig efter denne Sags tidligere Skjæbne i Rigsdagen, idet der jo som bekendt har været forelagt et Lovforslag fra Regjeringen om Kjøbet af de østjydske Baner, der jo blev negtet Overgang til 2den Behandling. Spørgsmaalet er altsaa, om der er en Mulighed for Sagens Gjennemførelse, og uaftet det stærke Angreb, som Lovforslaget blev udsat for af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), saa har jeg dog ikke dert set noget aldeles utvetydigt Vidnesbyrd for, at det ikke var muligt at gjøre Noget for denne Sag i denne Samling, og derfor skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger med Hensyn til Sagen. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds saa bestemt udtalte, at man havde været ubesindig her i Folkethinget, da man i sin Tid gik ind paa de Lovforslag, som skabte først Randers—Grenaa—Banen